

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu, ngày 23/09/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1016

“CÀNG GẶP KHÓ KHĂN THÌ CÀNG NÊN TU PHƯỚC”

Chúng ta càng gặp tai nạn, khó khăn thì chúng ta càng phải nên tu phước. Khi chúng ta gặp khó khăn thì chúng ta thường nghĩ đến việc cầu khẩn, nương nhờ một thế lực bề trên. Chúng ta không biết rằng do chúng ta kém phước nên chúng ta gặp khó khăn. Phước báu của chúng ta được bù đắp thì chúng ta sẽ vượt qua được khó khăn.

Người xưa nói: “*Người sống nhờ phước*”. Chúng ta tích cực tu phước, tích phước, tiết phước thì khi chúng ta sẽ có phước báu đong đầy. Chúng ta có phước báu thì những chướng ngại, khó khăn sẽ được hạn chế đến mức thấp nhất. Có người rảnh quá nên đi coi bói, khi Thầy bói phán những điều không như ý thì họ phiền não.

Chúng ta luôn bị hoàn cảnh chuyển mà chúng ta không chuyển được hoàn cảnh. Cách tốt nhất để chuyển được hoàn cảnh đó là chúng ta tu phước, tích phước, tiết phước. Chúng ta đi cầu Thần Quý, cầu Phật Bồ Tát thì các Ngài cũng không thể ban phước, không tiêu được tai nạn giúp chúng ta. Nếu Phật Bồ Tát giúp chúng ta vượt qua tai nạn thì các Ngài đã can thiệp vào luật nhân quả. Chúng ta đã tạo nhân thì chúng ta phải nhận lấy quả. Chúng ta tạo nhân ác thì chúng ta phải nhận quả ác, tạo nhân thiện thì nhận quả thiện.

Hòa Thượng nói: “*Thập đạo vô thần*”. Mười cõi này không có vị Thần nào đủ quyền năng ban phước, giáng họa cho chúng ta. Nếu chúng ta biết rõ điều này thì chúng ta không phải đi van xin, cầu khẩn. Chúng ta đi cầu Thần Quý thì họ thường bắt chúng ta sát sanh, hại vật để cúng tế. Chúng ta đã kém phước, tổn phước mà chúng ta còn làm những việc tạo nghiệp vậy thì tai nạn sẽ càng đến nhiều hơn. Nếu chúng ta không hiểu rõ điều này thì chúng ta đã đáng thương lại càng đáng thương hơn!

Nếu có ai phán rằng chúng ta sắp bị tai nạn thì chúng ta phải cẩn trọng vì có thể họ muốn lừa gạt chúng ta. Có những người họ chủ động vào nhà để cầu chúc cho gia chủ tăng tài, tăng lộc, họ làm vậy vì họ muốn chúng ta trả tiền cho họ. Lời khen hay lời chê của họ

không làm chúng ta có phước hay bị tổn phước. Nhiều người đầu năm đi cúng khắp nơi, họ cho rằng làm như vậy cho chắc! Có nơi họ cúng xong thì họ ném rất nhiều gạo xuống đất, họ cho rằng làm như vậy thì có thể tiêu tai, giải nạn. Họ chân thật rất đáng thương! Chúng ta phải sáng suốt nếu không chúng ta sẽ dễ dàng bị người khác lừa! Có người gọi điện cho tôi nhiều lần, tôi biết là họ muốn lừa đảo nên tôi đã tắt nguồn điện thoại.

Chúng ta có thể tự quyết định vận mạng của mình. Chúng ta muốn vận mạng của mình tốt thì chúng ta tích cực làm những việc tốt. Hòa Thượng nói: **“Dù việc xấu ác sắp đến, chúng ta còn 1 phút thì 1 phút đó cũng đủ để chúng ta chuyển được cảnh giới”**. Phật đã dạy chúng ta: **“Cảnh tùy tâm chuyển”**. Chúng ta hoàn toàn có thể thay đổi được hoàn cảnh bằng cách tu phước. Chúng ta càng gặp tai nạn, chướng ngại, khó khăn thì chúng ta càng tích cực tích công bồi đức bằng cách tích cực phóng sanh, bố thí. Xung quanh chúng ta có rất nhiều người cần giúp đỡ, chúng ta giúp đỡ những người khốn khó đó chính là chúng ta đang tu phước.

Nhiều năm trước, tôi gặp rất nhiều khó khăn, chướng ngại nhưng tôi nỗ lực làm những việc tích công, bồi đức. Mọi việc dần dần tốt hơn. Ngày trước, con gái tôi rất hiếm khi gọi điện hỏi thăm Cha nhưng bây giờ, ngày nào các con cũng gọi điện cho tôi. Chúng ta chưa có những người con ngoan thì chúng ta cố gắng đi giúp mọi người có được những người con ngoan. Chúng ta tích cực làm thì chắc chắn con của chúng ta tự nhiên sẽ thay đổi. Gia đình chúng ta không hạnh phúc thì chúng ta cố gắng đi giúp người khác có một gia đình hạnh phúc. Chúng ta chân thành làm thì tự khắc gia đình chúng ta hạnh phúc đong đầy. Nếu chúng ta không làm những việc thiết thực này mà chúng ta đi làm những việc sai trái thì tai ương sẽ càng đến.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta tu huệ là quan trọng nhưng tu phước cũng không kém phần quan trọng. Phước huệ song tu. Chúng ta tu huệ mà không tu phước thì cho dù chúng ta tu trì rất tốt, giữ giới luật tinh nghiêm nhưng chúng ta cũng không có phước báu. Chúng ta không có phước báu thì chúng ta sẽ gặp rất nhiều khó khăn. Chúng ta không có phước báu thì chúng ta lên đài giảng Kinh, mở pháp hội cũng không có người tham dự”**.

Hòa Thượng nhắc những người xuất gia, nếu chỉ tu huệ không tu phước thì khi họ giảng Kinh không có người đến nghe. Chúng ta mở trường học, chúng ta muốn có đông học trò thì chúng ta cũng phải tu phước. Chúng ta mở tâm rộng lớn nghĩ đến lợi ích thiết thực cho chúng sanh, giúp ích chúng sanh để chúng sanh có niềm an vui trong thì đó chính là chúng ta

tạo phước. Người xưa nói: “*Người sống nhờ phước*”. Chúng ta làm việc được hanh thông, không bị chướng ngại cũng là nhờ phước. Chúng ta đã phải gieo phước từ nhiều năm, nhiều đời. Chúng ta không mở rộng tâm lượng để tu phước thì chúng ta không thể có những nhân duyên để được người khác hỗ trợ, giúp đỡ.

Hòa Thượng nói: “*Phật dạy chúng ta, Bồ Tát trước khi thành Phật thì phải dùng đến 100 kiếp để tu phước. Nếu chúng ta không có phước báu, chúng ta rất khó khăn để tiếp độ chúng sanh. Nếu chúng ta có phước báu, chúng ta đi tiếp độ chúng sanh, pháp duyên của chúng ta sẽ rất thù thắng. Phật vì muốn độ chúng sanh nên các Ngài phải tu phước. Người thế gian dù làm nghề nghiệp nào, nếu họ muốn sự nghiệp thành công, phát đạt thì họ phải tu phước. Nếu chúng ta không tu phước thì chúng ta muốn thành công, phát đạt trong sự nghiệp sẽ gặp rất nhiều khó khăn*”.

Chúng ta có rất nhiều cơ hội để tu phước nhưng chúng ta chệnh mảng không chịu tu. Chúng ta sợ khổ, sợ khó nên chúng ta tìm cách để tránh việc. Tôi đi đến đâu, tôi cũng rất tích cực để làm việc. Những ngày tôi ở Đà Nẵng, tôi không nghĩ đến việc đi tham quan mà tôi dành thời gian để trồng, cắt tỉa cây cảnh. Tôi luôn mang tâm muốn mang những điều tốt đẹp đến những nơi mình đến. Phật Bồ Tát muốn độ chúng sanh thì các Ngài phải đi tu phước. Chúng ta chỉ lo hưởng phước thì khi phước hết rồi chúng ta sẽ gặp hoạn nạn. Nếu chúng ta chỉ nghĩ đến việc lánh nặng, tìm nhẹ, mong cuộc sống an nhàn để hưởng phước thì đầu óc của chúng ta sẽ dần mù mẫm.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta tu phước chính là chúng ta kết thiện duyên với tất cả chúng sanh. Chúng ta có thể kết thiện duyên với mọi người thì chúng ta sẽ được mọi người tôn trọng, ủng hộ. Khi được mọi người ủng hộ thì chúng ta sẽ không bị suy bại. Người xưa hiểu được đạo lý này nên họ tích cực tu tích phước. Người ngày nay không hiểu, không tin nhân quả báo ứng cho nên họ gặp nhiều chướng ngại*”. Chúng ta trồng rau mang tặng đó chính là chúng ta tích công bồi đức, kết pháp duyên với chúng sanh. Chúng ta kết duyên với họ rồi thì đời này không độ được họ thì đời sau nhất định độ được họ. Khi tôi bị bệnh, tôi đã thả hàng ngàn cân cua, nếu những con cua này mà trở thành học trò của tôi thì sẽ đông vô số kể. Học trò mà ngang như cua thì chắc chắn tôi sẽ rất đau đầu!

Hòa Thượng nói: “*Ở thế gian không ít người thành đạt, họ phát đạt như điều gặp gió nhưng không bao lâu thì họ suy bại. Phước báu hưởng tận rồi thì họ sẽ suy bại. Chúng ta muốn giữ vững được điều kiện sống thì chúng ta phải có phước báu*”. Có người

hàng xóm của tôi, họ làm ăn rất phát đạt nhưng một hôm, khi tôi đi xa về tôi thấy họ đã phải đi trốn nợ. Chúng ta không biết tái tạo phước báu nên phước báu sẽ hết. Chúng ta tổ chức tri ân Cha Mẹ ở Đà Nẵng, chúng ta tốn nhiều công sức, tiền bạc, nhiều người có khả năng góp phần nhưng họ không làm. Đó là có cơ hội tu phước nhưng họ để cơ hội qua đi. Khi họ gặp khó khăn, chướng ngại thì họ muốn làm thiện để bù đắp thì không còn kịp nữa. Khi mọi việc ở bên bờ của sự sụp đổ thì chúng ta muốn cứu vãn cũng không dễ dàng!

Hòa Thượng nói: “**Nhiều người bỏ lỡ cơ hội tu phước, tích phước vì họ không biết đến đạo lý của nhân quả. Đây là việc vô cùng đáng tiếc!**”. Năm 2019, khi chúng ta tổ chức Lễ tri ân Cha Mẹ, tôi mời rất nhiều người đến tham gia và trả chi phí đi lại cho họ. Họ được khắc ghi về đạo hiếu hay có những người duy trì được việc hành hiếu trong gia đình, dòng tộc. Đó là chúng ta tu tích phước báu, phước báu của việc này sẽ được kéo dài và lan rộng. Nhiều người không biết tu, họ để lại tiền nhưng bị con cái phá hết. Họ không tiếc tiền để thỏa mãn “*năm dục sáu trần*” nhưng họ không muốn bỏ tiền để tu tích, tái tạo phước báu.

Có nhiều doanh nghiệp làm những khu vui chơi, giải trí hiện đại nhưng không có ai làm những khu đào tạo, giáo dục thế hệ trẻ. Tài sản lớn nhất của mỗi gia đình là con cái. Họ chỉ làm những việc giúp người khác thỏa mãn danh vọng lợi dưỡng để họ có thể kiếm được tiền. Họ không có tâm nghĩ đến lợi ích chúng sanh như Phật Bồ Tát.

Nhiều người không hiểu vì sao họ từng ở siêu nhà, đi siêu xe nhưng họ vẫn bị phá sản. Hòa Thượng nói: “**Phước báu đã dùng hết rồi thì sẽ suy bại**”. Chúng ta muốn không suy, không bại thì chúng ta phải tu phước, tạo phước lành cho tất cả chúng sanh. Chúng ta xây trường thì lợi nhuận trước mắt không có nhưng chúng ta đã tu tích được phước báu. Người có trí tuệ thì đem vật chất biến thành phước báu, người không có trí tuệ thì đem phước báu đổi thành vật chất!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

